

عنوان مقاله:

بررسی توزیع خدمات عمومی بر اساس عدالت اجتماعی (مورد شناسی: شهر سقز)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و آمایش شهری-منطقه ای، دوره 7، شماره 25 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

دکتر غلامرضا ملک شاهی - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه مازندران

صاحبه وکیلی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

توزیع عادلانه خدمات و امکانات شهری، از مهم ترین موضوعات در مطالعات شهری به شمار می آید. از نظر جغرافیایی، عدالت اجتماعی شهر مترادف با توزیع فضایی عادلانه امکانات و منابع، بین مناطق مختلف شهری و دستیابی برابر شهروندان به آنهاست و از اهداف آمایش شهری به شمار می آید. عدم توزیع عادلانه این امکانات و منابع، به بحران های اجتماعی و مشکلات پیچیده فضایی خواهد انجامید. هدف اصلی این پژوهش، بررسی چگونگی توزیع خدمات عمومی در شهر سقز با توجه به عدالت اجتماعی است. روش شناسی این تحقیق مبتنی بر رویکردهای توصیفی-تحلیلی با استفاده از سه مدل ضریب مکانی (L.Q)، ضریب امتیاز استاندارد شده و ویکور (VIKOR) به منظور رتبه بندی توزیع امکانات و خدمات در سطح محله های شهر است. برای اطمینان از صحت داده های به دست آمده، به تلفیق این سه مدل با استفاده از مدل کپ لند پرداخته شده است. همچنین به منظور تهیه جداول و نقشه ها، از نرم افزار های ArcGIS و Excel استفاده شده است. نتایج به دست آمده از مدل استاندارد نشان می دهد که تفاوت بارزی در سطح محله ها وجود دارد؛ به طوری که بیش از 50 درصد از محله ها دارای میانگین استاندارد شده منفی می باشند. نتایج به دست آمده از مدل L.Q حاکی از این است که توزیع خدمات بر اساس توزیع جمعیت صورت نگرفته و نتایج مدل ویکور نشان می دهد که محله یک بیشترین سطح برخورداری از امکانات و خدمات شهری را داراست؛ از این رو، به نظر می رسد مسئولان محلی شهر سقز باید با سیاستگذاری های اصولی و منطبق بر عدالت اجتماعی، شکاف بین محله ها را کاهش دهند.

کلمات کلیدی:

عدالت اجتماعی، خدمات عمومی، توسعه پایدار، آمایش شهری، رتبه بندی، سقز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/884608>

